

O sprawiedliwość społeczną i uczciwość administracji oraz obywateli

Zapewne każdy z nas pamięta z młodości książkę Henryka Sienkiewicza „W pustyni i w puszczy” oraz barwną postać Kalego – wiernego towarzysza Stasia i Nel – głównych bohaterów tej lektury. Otóż Kali będący rdzennym mieszkańcem Czarnego Łądu charakteryzował się specyficznym poczuciem sprawiedliwości, które krótko można streścić słowami: „jak Kali ukraść to dobrze, jak Kalemu ukraść, to źle”. Do dziś o ludziach zachowujących się w ten sposób lub głoszących podobne poglądy mówimy, że prezentują „mentalność Kalego”. Tyle tylko, że bardzo rzadko zdajemy sobie sprawę, jak często my sami w naszym codziennym życiu stajemy się wyznawcami moralności Kalego. Najlepiej widać to na przykładzie relacji państwo – obywatel lub pracodawca – pracownik.

Ostatnio coraz częściej obserwuję, że w rozmowach towarzyskich chętnie wylewamy gorzkie żale na niewrażliwość naszego państwa, brak odpowiedniej pomocy socjalnej, złe wynagrodzenie, brak opieki medycznej na należytym poziomie etc. Te same, albo bardzo podobne uwagi, wypowiadamy pod adresem naszych pracodawców, szefów i przełożonych. Nie zwracamy nawet uwagi, że stawiamy tym samym tezę, że to oni (państwo, przełożeni, pracodawcy) mają obowiązki, a my (obywatele, podwładni, pracownicy) mamy jedynie prawa.

Czy aby tak jest na pewno? Skąd państwo bierze środki na prowadzenie polityki społecznej i socjalnej? Z czego pracodawca opłaca swoich pracowników lub inwestuje w rozwój przedsiębiorstwa? Bogactwem państwa są jego obywatele. Bogactwo przedsiębiorstwa stanowią jego pracownicy. Jeżeli obywatele nie odczuwają wobec swego państwa obowiązków, a domagają się jedynie praw, jeżeli pracownicy zamiast pracować uczciwie i wydajnie, angażują się jedynie na pół gwizdka, w takim państwie i w taki przedsiębiorstwie nigdy nie będzie dobrze i zawsze będzie brakować środków na lepsze życie.

Już John Fitzgerald Kennedy mówił w swoim przemówieniu od Amerykanów: „nie pytaj co państwo zrobiło dla ciebie, ale zapytaj co ty zrobiłeś dla państwa”. My Polacy chyba jeszcze zbyt często nie zauważamy zależności pomiędzy jakością naszej pracy i naszego zaangażowania w dobro społeczne, a dobrobytem (lub jego brakiem) w naszym państwie czy wysokością wynagrodzenia w zakładzie pracy.

W miesiącu wrześniu módlmy się szczególnie mocno o sprawiedliwość społeczną w naszej ojczyźnie mając na myśli nie tylko jego administrację ale i wszystkich obywateli.

TEMAT: MARYJA WZOREM UWIELBIENIA BOGA

TEKST PISMA ŚWIĘTEGO:

Łk 1, 46 - 55

Wtedy rzekła Maryja: Wielbi dusza moja Pana i raduje się duch mój w Bogu, moim Zbawcy. Bo wejrzał na uniżenie Służebnicy swojej. Oto bowiem błogosławić mnie będą odtąd wszystkie pokolenia, gdyż wielkie rzeczy uczynił mi Wszchemocny; a święte jest Jego imię – i miłosierdzie Jego z pokoleń na pokolenia dla tych, co się Go boją. On przejawia moc ramienia swego, rozprasza pyszniących się zamysłami serc swoich. Strąca władców z tronu, a wywyższa pokornych. Głodnych syci dobrami, a bogaczy odprawia z niczym. Ujął się za sługą swoim, Izraelem, pomny na miłosierdzie swoje, jak przyobiecał naszym ojcom Abrahamowi i jego potomstwu na wieki.

NAUCZANIE KOŚCIOŁA

Adhortacja Pawła VI „Marialis Cultus”

Maryja jest Dziewicą modlącą się. Uwidacznia się to w Jej nawiedzeniu matki Poprzednika. Wypowiada tam słowa uwielbienia Boga i słowa pokory oraz wiary i nadziei: to bowiem zawiera kantyk Magnificat, będący szczególną modlitwą Maryi i właściwą pieśnią czasu mesjańskiego, w której łączy się święteczna radość starego i nowego Izraela. Albowiem, jak zdaje się wskazywać św. Ireneusz, w kantyku Najświętszej Maryi połączyły się radości Abrahama przeczuwającego Chrystusa, z proroczo antycypowanym głosem Kościoła: "Radując się, Maryja wołała, prorokując w imieniu Kościoła: Wielbi dusza moja Pana". Rzekniesz kantyk Najświętszej Maryi Panny, rozpowszechniając się, stał się we wszystkich czasach wspólną modlitwą całego Kościoła (MC 18).

Z PISM ŚWIĘTEGO MAKSYMILIANA:

W dzień drugi lipca

Dobiega lat dwa tysiące, kiedy to Niepokalana Dziewica złożyła wizytę swej krewnej Elżbiecie i w dniu tym pamiątkę tego wydarzenia obchodzimy. Bo też odwiedziny Matki Najświętszej trwają i do dziś, i wydarzają się każdej duszy, i to dużo częściej, niż ona to sobie wyobraża. Każda bez wyjątku łaska jest nadejściem Pośredniczki łask wszelkich. Chcesz, by Ona do ciebie często zaglądała; chcesz, by w duszy twojej zamieszkała na stałe; pragniesz, by Ona i tylko Ona kierowała twoimi myślami, by Ona całe twoje serce opanowała, byś cały żył dla Niej? Jeśli tylko naprawdę tego pragniesz - otwórz przed Nią swoje serce i oddaj się Jej bez granic i na zawsze, choćby tylko jednym westchnieniem duszy.

Konferencje, nr 1124, s. 591

WYJAŚNIENIE TEKSTÓW:

Czciciele Boga

W poprzednim numerze Materiałów Formacyjnych rozważaliśmy fragment Ewangelii św. Jana, w którym Jezus mówi do Samarytanki, iż nadchodzi godzina, kiedy to „prawdziwi czciciele będą oddawać cześć Ojcu w Duchu i prawdzie”. Pierwszą, która zrealizowała tę zasadę w pełni w swoim życiu była Najświętsza Maryja Panna, dlatego do dziś pozostaje dla nas wzorem prawdziwego kultu Boga.

Magnificat przykładem prawdziwej modlitwy

Najlepszym przykładem oddawania przez Maryję czci Bogu jest Jej hymn uwielbienia: „Magnificat”, który wyśpiewała z głębi swego serca podczas nawiedzenia św. Elżbiety. Magnificat to hymn uwielbienia, który z czasem przechodzi w dziękczynienie za Boże dobrodziejstwa okazane nie tylko Maryi, ale całemu ludowi. Warto uważnie prześledzić jego treść, gdyż kanty Maryi zawiera wszystkie podstawowe i zarazem najważniejsze elementy uwielbienia Pana Boga na modlitwie.

Treść Magnificat

Pieśń Maryi ma charakter teocentryczny, to znaczy, że w centrum tej modlitwy stoi Bóg. Mówiąc dokładniej Bóg jest centrum uwielbienia Maryi. Modlitwa Maryi nie tyle jest skierowana do Boga, co mówi o Bogu, jest przepojona Bogiem. Bóg, którego wychwała NMP jest Bogiem świętym, miłosiernym, wszechmocnym, a wszystkie te przymioty objawiają się w czynach i gestach, w konkretnych momentach życia. Bóg jest godzien zaufania, gdyż nigdy nie zapomina o raz danym słowie. Jest ponadto Bogiem mocnym, dla którego nie ma nic niemożliwego. Choć Maryja nie nazywa Go wprost Ojcem, to jednak czyni aluzje do zachowań Boga, które wskazują na Jego ojcowski charakter. Można powiedzieć, że Magnificat jest jakby prorocką zapowiedzią godziny Jezusa, w której to prawdziwi czciciele w sposób otwarty będą Bogu nazywać Ojcem.

Wzór modlitwy

Drugą cechą Maryjnego uwielbienia Boga, którą można dostrzec w „Magnificat” jest jego duchowy charakter. Maryja wyśpiewuje swój hymn uwielbienia Najwyższego Boga z duszy przepełnionej obecnością Ducha Świętego. Wiele przykładów z Biblii wskazuje na to, iż wewnętrzna radość oraz uwielbienie Boga, są zawsze efektem działania Trzeciej Osoby Trójcy Świętej. Ponieważ Maryja od momentu zwiastowania była otwarta na Jego natchnienia, Duch Święty mógł w niej działać. Hymn „Magnificat” Maryja wyśpiewuje będąc napełniona Duchem Świętym i nosząc w łonie Zbawiciela świata. Ten niezwykle tekst, do dziś jest wzorem modlitwy dla całego Kościoła i każdego z nas.

ROZWAŻANIE:

Prawdziwe nabożeństwo do Matki Bożej

Wielokrotnie już w naszych Materiałach Formacyjnych podkreślaliśmy, że prawdziwe nabożeństwo do Matki Bożej polega na jej naśladowaniu. To istotne przesunięcie akcentu z pobożności maryjnej (gdzie tylko modlimy się przez Jej wstawiennictwo) na maryjną duchowość (gdzie próbujemy Ją naśladować w codziennym życiu). Hymn Magnificat jest przykładem modlitwy, który każdy z nas powinien starać się naśladować w życiu.

Jak się modlić?

„Magnificat” jako wzorcowa modlitwa podpowiada nam w jaki sposób powinniśmy się modlić. Przede wszystkim trzeba zauważyć, że to wewnętrzne doświadczenie Boga w życiu Maryi, stało się podstawą Jej uwielbienia. Słowa modlitwy rodzą się w sercu Maryi na skutek wewnętrznego doświadczenia Bożej mocy i Bożego działania. To wewnętrzne odczucie Boga zaowocowało w Maryi wewnętrzną radością, z której zrodziły się słowa modlitwy. Jednak głównym źródłem i przyczyną wychwalania Boga przez Maryję było napełnienie Jej serca Duchem Świętym.

Maryja – Dziewica modląca się

Papież Paweł VI w adhortacji Marialis Cultus nazywając Maryję Dziewicą modlącą się – stawia nam Ją przed oczy jako wzór modlitwy, a „Magnificat” jako jej przykład. Kanty Maryi: „Magnificat” jest szczególną formą modlitwy, która łączy w sobie radość Starego i Nowego Ludu Bożego. Można powiedzieć, że „Magnificat” staje się w jej ustach modlitwą Kościoła. Dlatego też Kościół jako wspólnota, jak i pojedynczy wierni powinni wpatrywać się w modlącą się Maryję i uczyć się od Niej postawy modlitwy. Abyśmy mogli naśladować w życiu Jej postawę, potrzebne są jednak dwa warunki, które musimy spełnić. Po pierwsze sami musimy doświadczyć w swoim życiu wielkich dzieł, jakie Bóg nam uczynił i czyni każdego dnia. Po drugie, powinniśmy starać się być ludźmi otwartymi na działanie DŚ, który jest początkiem wszelkiego uwielbienia. Tak naprawdę to On w nas się modli, gdy sami modlić się nie potrafimy, to On staje się w nas modlitwą. Najlepszym sposobem, aby modlitwa rozwinęła się w naszym wnętrzu, jest pozwolić Mu działać.

PYTANIA:

1. Po czym poznać prawdziwych czcicieli Boga?
  2. Jakie były okoliczności wyśpiewania przez Maryję Magnificat?
  3. Co jest treścią kanty Maryi?
  4. Dlaczego Magnificat możemy nazwać wzorem modlitwy?
  5. Co jest istotą prawdziwego nabożeństwa do NMP?
-